

Publicerad 2009-11-01 19:03 av lodjuret/seglare

Jag hade förstås som vanligt ingen som helst aning om vad det skulle växa fram för en text här, men växte fram det gjorde den, så fort jag bara fick titlen i huvudet och kände för att skriva en liten saga.

Tragedi i en akt

Det var en gång en vårta som satt på en näsa. Den hade fötts på sin plats och växt sig präktig och fin. Där den satt litet på sidan om näsryggen och ganska högt upp hade den fin utsikt över världen så som den tog sig ut från just en sådan punkt. Där satt den och såg med sitt enda öga. Den såg utan att precis reflektera och utan några som helst fördomar om någonting alls. Ibland blev den ompysslad som vore den en förtrollad prinsessa eller prins. Det kom vatten och krämer på den då, vilket kändes mjukt och liksom lenande. Den levde ett fint liv och allting var bara bra. Så plötsligt en dag blev allt väldigt ljust som om en stråle av någonting kritvitt lyst ned från himlen och kallade den hem till vårtornas himmel.

-Ja, fru Svenberg. Det var väl allt då, sade flickan i receptionen när hon tagit emot plastkortet och fört in summan i datorn för just det kundbesöket.

Fru Svenberg steg ut på gatan och såg på sig själv i dörrens spegelglas. Trots att hon sett resultatet både länge och väl i en handspegel för bara någon halvtimme sedan kunde hon inte låta bli att beundra sin nu vårtfria näsa. Sedan stegade hon iväg längs gatan och lämnade bakom sig

'Kliniken för smart och smärtfri laserbehandling'.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten